

KONINKLIJKE/SHELL PRIJS VOOR WERNER FELDER

Geologie zit de familie Felder schijnbaar in het bloed. Was het ruim een jaar geleden dat een hoge onderscheiding, de André Dumont Medaille, aan ing. P.J. Felder werd uitgereikt, nu is het de beurt aan diens broer, Werner. Aan hem is de Koninklijke/Shell prijs, groot f 50.000,-, toegekend ter bekroning van zijn onderzoek van de geologie van Zuid-Limburg in het algemeen, en de stratigrafie van de Krijt-afzettingen met de prehistorische vuursteenmijnbouw in het bijzonder.

W.M. Felder, medewerker van het Geologisch Bureau te Heerlen (Rijks Geologische Dienst).
Foto: Peter Kessels, Geologisch Bureau Heerlen, februari 1987.

Deze prijs, die dit jaar voor de 28e maal is toegekend, vormt een erkenning voor wetenschappelijk onderzoek op het gebied van de exacte, maatschappij- of de levenswetenschappen.

Alhoewel de heer Felder de Mijnschool bezocht, waar hij zich specialiseerde in de mijn-

bouwkundige geologie, is hij toch in zekere zin autodidact. In 1951 trad hij in dienst bij DSM; in zijn vrije tijd was hij zeer actief als amateur-geoloog. Zo zat hij al spoedig in het bestuur van de afdeling Limburg van onze Vereniging. In de jaren zestig, na de mijnsluiting, trad hij in dienst van het Geologisch Bureau te Heerlen. Hier gingen lithostratigrafisch en sedimentologisch onderzoek van het Zuidlimburgse Krijt het centrale thema uitmaken van zijn werk. De resultaten daarvan zijn neergelegd in meer dan 80 publicaties. Belangrijke samenvattingen verschenen in 1974 in de Publicaties van het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg, in 1975 in de Toelichting bij de Geologische overzichtskaarten van de Rijks Geologische Dienst, en in 1977 in 'Aspekte der Kreide Europas'.

Door de nauwgezette bestudering van alle ontsluitingen van het Krijt in Zuid-Limburg en aangrenzende gebieden, is Felder er als enige in geslaagd in deze betrekkelijk monotone opeenvolging van kalkstenen aan de hand van veldkenmerken een gedetailleerde onderverdeling te maken. Omdat deze onderverdeling mede gebaseerd is op de karakteristieke habitus van de vuursteenniveau's, heeft hij zich intensief verdiept in het ontstaan van vuursteenconcreties en hier enkele artikelen aan gewijd.

Naast het onderzoek van het Krijt van Zuid-Limburg, moet gewezen worden op Felder's werk aan de samenstelling van de Pleistocene Maasgrinden, waarvoor ook de herkomsten van de Maasgesteenten werden bestudeerd, en op zijn grote kennis van de overige Pleistocene en Tertiare afzettingen van Zuid-Limburg.

De relatie tussen de geologie en zijn gebruiker speelt een centrale rol in het werk van Felder. Behalve aan de stratigrafie werkte hij ook aan oudheidkundig onderzoek dat grote internationale bekendheid verwierf: het Neolithisch vuursteenmijncomplex te Rijckholt. Omstreeks 3.800 v. Chr. werd hier uit vele gangen vuursteen gewonnen. Werktuigen van deze vuursteen zijn over grote delen van Europa verhandeld. De schachten en gangen van het mijncomplex werden, o.a. samen met zijn broer P.J. Felder, op geheel eigen en voortvarende wijze onderzocht. Voor dit werk heeft Felder een eervolle vermelding gekregen in de Scientific American, bovendien heeft hij hiervoor in 1982 een Koninklijke Onderscheiding ontvangen.

Ook is Felder zeer intensief betrokken bij de organisatie van excursies van onze Vereniging. Het niveau van deze excursies is altijd zodanig dat zowel de beroepsgeoloog als de leek er wat aan heeft! Mede door deze activiteiten heeft Zuid-Limburg een groot aantal geologische monumenten. Werner heeft altijd getracht zijn werk toegankelijk te houden voor amateurgeologen. Hij heeft daarom met name in op de amateur gerichte tijdschriften gepubliceerd. Grondboor en Hamer is altijd één van die tijdschriften geweest waarin Werner zijn baanbrekend werk heeft gepubliceerd. Wij zijn dan ook bijzonder in onze schik met Werner's positie in onze vereniging als bestuurslid, als redactielid van Grondboor en Hamer en als auteur van veel publicaties van hoog wetenschappelijk niveau. Werner proficiat!

De redactie